

การศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1

A Study of Educational Administrative Guidelines Under
the Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1

อภิเดช จันทวงศ์¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 และเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำนวน 316 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้ ด้านการพัฒนาและส่งเสริมให้มีแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียนโดยรวมแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารวิชาการ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

¹ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

ABSTRACT

This research examined academic administration in schools under Roi Et Primary Educational Service Area 1, focusing on five dimensions: curriculum development, learning process development, research for quality improvement, learning resources, and internal quality assurance. It compared differences by teaching experience and school size. The sample consisted of 316 teachers selected through simple random sampling. Data were analyzed using mean, standard deviation, t-test, and ANOVA.

Research Findings

overall academic administration was at a high level. All dimensions were high, ranked: learning process development, learning resources promotion, curriculum development, quality assurance system, and educational quality research. Comparisons showed statistically significant differences at .05 level. Teachers with less than 10 years experience and those in small schools had higher perceptions in most areas, except research where experienced teachers and larger schools rated higher.

Keywords: Academic administration, Office of Roi Et Primary Educational Service Area 1

บทนำ

การบริหารจัดการด้านวิชาการนั้นถือเป็นแกนหลักที่สำคัญอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้สามารถไปสู่เป้าหมายที่ได้วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากมีความเชื่อมโยงอย่างตรงไปตรงมากับกระบวนการพัฒนาศักยภาพและความสามารถของผู้เรียนให้สามารถบรรลุถึงมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของท้องถิ่น การจัดและสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่เน้นย้ำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้อย่างแท้จริง

กรอบแนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของประเทศชาติที่ได้บัญญัติและกำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 พร้อมทั้งฉบับที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมในภายหลัง ได้วางรากฐานที่สำคัญและเป็นแนวทางเกี่ยวกับการจัดการศึกษาที่ยึดหลักการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ทั้งระบบ โดยมีการเน้นย้ำอย่างชัดเจนถึงการพัฒนาที่จำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างเฉพาะบุคคลของผู้เรียนแต่ละคนที่มีความหลากหลาย รวมไปถึงการเปิดโอกาสและสร้างช่องทางให้ทุกภาคส่วนของสังคมได้เข้ามามีส่วนร่วมในการยกระดับและพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นหัวใจและแกนสำคัญในการขับเคลื่อนการปฏิรูปและพัฒนาการศึกษาของประเทศไทยให้สามารถก้าวทันต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ 2553, 10)

ระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดกรอบและแนวทางด้านวิชาการไว้อย่างครอบคลุมและชัดเจนทั้งหมด 17 ด้าน ที่สำคัญ ซึ่งประกอบไปด้วยหลายประการด้วยกัน ได้แก่ การออกแบบและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีคุณภาพ การจัดกระบวนการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลการเรียนอย่างเป็นระบบ วิจัยเพื่อการพัฒนา การสร้างสรรค์สื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ร่วมกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ พัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย การนิเทศและติดตามการจัดการศึกษาอย่างต่อเนื่อง การให้บริการด้านการแนะแนวการศึกษา การสร้างระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา การถ่ายทอดและแลกเปลี่ยนความรู้สู่ชุมชนท้องถิ่น การสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการกับสถานศึกษาอื่น ๆ การสนับสนุนและให้บริการงานวิชาการแก่องค์กรภายนอก การจัดทำกฎระเบียบและแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการ การคัดสรรและเลือกหนังสือเรียนที่มีคุณภาพ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและสื่อในการเรียนการสอน การส่งเสริมและสนับสนุนการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น และกระบวนการในการรับนักเรียนเข้าศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ 2550, 29-39)

การบริหารจัดการด้านวิชาการที่มีประสิทธิผลสูงนั้นถือเป็นปัจจัยสำคัญที่เป็นตัวชี้ขาดความสำเร็จของสถานศึกษาอย่างแท้จริง โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องผลักดันและสนับสนุนให้เกิดคุณภาพทางด้านการวิชาการผ่านการปฏิบัติงานที่เปิดกว้างและส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย การสร้างและวางรากฐานทางวิชาการที่มั่นคงแข็งแกร่ง และการนำเอากระบวนการบริหารจัดการที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมาประยุกต์ใช้ในการบริหารงาน เอกสารที่เป็นการสรุปผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ร้อยเอ็ด เขต 1 (2566, 71) ได้ชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า ประเด็นที่มีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุดในปัจจุบัน ได้แก่ ศักยภาพและความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และทักษะในการคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล สำหรับด้านกระบวนการบริหารจัดการและด้านวิชาการนั้น ประเด็นที่ควรให้ความสำคัญและความสนใจในระดับสูงสุด คือ การดำเนินงานในการพัฒนาทางวิชาการที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับคุณภาพของผู้เรียนอย่างรอบด้านและครบถ้วน การพัฒนาและยกระดับศักยภาพของครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความชำนาญและเชี่ยวชาญเฉพาะทางในวิชาชีพ และการมีระบบการบริหารจัดการคุณภาพที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูง

จากการสำรวจและรวบรวมข้อมูลของสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 พบว่ามีสถานศึกษาที่มีขนาดเล็กทั้งหมดทั้งสิ้น 154 แห่ง โดยประเด็นปัญหาหลักที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านวิชาการในขณะนี้คือ สภาพและภาวะการณ์ของการขาดแคลนบุคลากรครูที่ไม่มีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนของชั้นเรียนที่มีอยู่ ซึ่งสภาพการณ์เช่นนี้ส่งผลให้ประเด็นเรื่องการบริหารจัดการงานด้านวิชาการกลายเป็นจุดและประเด็นที่มีความจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วนที่สุดในเวลานี้ (กลุ่มบริหารงานบุคคล 2567, 2)

จากการทบทวนและศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องและมีความเชื่อมโยงกับหัวข้อการวิจัย กัลยา สุริย์ (2565, 38) ได้ทำการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานวิชาการ ซึ่งผลจากการศึกษาได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าทุกด้านอยู่ในระดับสูง เมื่อมีการจัดเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากค่าที่สูงไปหาค่าที่ต่ำ ได้แก่ การพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา การส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ของการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ และวิจัยเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งผลการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ วรรณ ฉะลิมาวงศ์ (2566, 88) ที่ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคและสถานการณ์ของวิถีใหม่ ซึ่งผลการศึกษาพบและค้นพบว่า ผู้บริหารมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงไป มีการบูรณาการและผสมผสานทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปอยู่ในหลักสูตร มีการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสาน มีการพัฒนาสื่อดิจิทัลและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์ มีการส่งเสริมให้ครูดำเนินการวิจัยและนำผลจากการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน

ด้วยเหตุผลและที่มาดังที่ได้กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจและเห็นความสำคัญที่จะทำการศึกษาเกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทและสภาพแวดล้อมของพื้นที่ โดยมีความคาดหวังว่าผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะสามารถเป็นข้อมูลที่มีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อครูวิชาการและผู้บริหารสถานศึกษาในการนำไปใช้พัฒนาการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่สูงยิ่งขึ้นในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของโรงเรียน

ระเบียบวิธีการวิจัย

ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้ทำหน้าที่สอนในสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 ในปีการศึกษา 2567 โดยมีจำนวนทั้งหมดทั้งสิ้น 1,789 คน (กลุ่มบริหารงานบุคคล 2567, 2)

กลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัย ได้ทำการคัดเลือกมาโดยใช้วิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยมีการกำหนดจำนวนของกลุ่มตัวอย่างตามแนวทางและหลักการของเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan) โดยมีการยอมรับความคลาดเคลื่อนที่ระดับ 5% จึงได้กลุ่มตัวอย่างมาทั้งหมดจำนวน 316 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ได้นำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้คือแบบสอบถามที่มีโครงสร้างที่ชัดเจน โดยได้มีการแบ่งออกเป็น 3 ส่วนหลักที่สำคัญ ซึ่งประกอบไปด้วยส่วนแรกเป็นข้อมูลทั่วไปเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สองเป็นการประเมินระดับของสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการ และส่วนที่สามเป็นข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบข้อมูลด้วยเทคนิคทางสถิติ ดังนี้ สถิติเชิงพรรณนาประกอบไปด้วย ค่าความถี่และค่าร้อยละสำหรับข้อมูลทั่วไป ค่าเฉลี่ยเลขคณิตและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับข้อมูลสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการ จากนั้นจึงนำไปทำการเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด 2560, 71) สถิติเชิงอนุมานที่ใช้คือการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับการเปรียบเทียบตามตัวแปรของประสบการณ์การทำงาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way ANOVA) ตามด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) สำหรับการเปรียบเทียบตามตัวแปรของขนาดสถานศึกษา โดยมีการกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ .05

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับสภาพการบริหารงานวิชาการและเปรียบเทียบตามประสบการณ์การทำงานและขนาดสถานศึกษา สรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารงานวิชาการโดยภาพรวม

ผลการวิเคราะห์พบว่า สภาพการบริหารงานวิชาการโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ การพัฒนากระบวนการ

เรียนรู้ การส่งเสริมแหล่งเรียนรู้ การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนาระบบประกันคุณภาพ และการวิจัย พัฒนาคุณภาพการศึกษา เมื่อพิจารณารายละเอียดสามารถสรุปได้ดังนี้

1.1 ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยประเด็นสูงสุดคือ การออกแบบหลักสูตรพัฒนาผู้เรียนครบทุกด้าน (ร่างกาย จิตใจ สติปัญญา คุณธรรม) รองลงมาคือ จัดโครงสร้างรายวิชาสอดคล้องหลักสูตรแกนกลาง

1.2 ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสองประเด็น ได้แก่ ส่งเสริมครูจัดแผนการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และจัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้

1.3 ด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดส่งเสริมครูทำ วิจัยพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ และสร้างเครือข่ายวิจัยกับหน่วยงานภายนอก

1.4 ด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามี การจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่มีความหลากหลายรวมทั้งมีการพัฒนาให้เกิดองค์ความรู้ใหม่

1.5 ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน มีประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาตามระบบประกัน คุณภาพอย่างชัดเจน

2. ผลการเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการ

2.1 การเปรียบเทียบตามประสบการณ์การทำงาน ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่าง มีนัยสำคัญ .05 โดยครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี รับรู้สูงกว่าในด้านหลักสูตร กระบวนการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ และประกันคุณภาพ แต่ในด้านวิจัย ครูที่มีประสบการณ์ 10 ปีขึ้นไปรับรู้สูงกว่า

เมื่อทำการพิจารณาและตรวจสอบเป็นรายด้าน พบว่า ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้าน การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาระบบ ประกันคุณภาพภายใน ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีการรับรู้ที่สูงกว่า ในทางตรงกันข้าม สำหรับด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ครูที่มีประสบการณ์การทำงาน ตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป กลับมีการรับรู้ที่สูงกว่า

2.2 การเปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษา จากการดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบ พบว่า โดยภาพรวมทั้งหมดมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่ปฏิบัติงาน และทำงานในสถานศึกษาขนาดเล็กมีการรับรู้ต่อสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่สูงกว่าครูใน สถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่ ในด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการ เรียนรู้ ด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ และด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน อย่างไรก็ตาม สำหรับด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมีการรับรู้ที่ต่ำกว่า ครูในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่

3. สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

3.1 สภาพการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาที่อยู่ในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 อยู่ในระดับมาก ผลการวิจัยพบและค้นพบว่าสมมติฐานข้อนี้เป็นจริงและถูกต้องตามที่ได้ตั้งไว้ โดยภาพรวมทั้งหมดของการบริหารจัดการงานวิชาการอยู่ในระดับมาก เมื่อทำการพิจารณาและตรวจสอบเป็นรายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากทั้งหมด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ตามมาด้วยด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ตามลำดับ

3.2 การเปรียบเทียบสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาเมื่อทำการจำแนกและแยกตามช่วงระยะเวลาของประสบการณ์ในการทำงานและขนาดของสถานศึกษามีความแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบและค้นพบว่าสมมติฐานข้อนี้เป็นจริงและถูกต้องตามที่ได้ตั้งไว้ ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไปมีการรับรู้ต่อสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 10 ปี และสถานศึกษาขนาดใหญ่มีสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่ดีกว่าสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดเล็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาซึ่งมีความแตกต่างที่ชัดเจนระหว่างสถานศึกษาแต่ละขนาด

อภิปรายผล

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1 โดยภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก และทุกด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากค่าที่มากไปหาค่าที่น้อย สามารถทำการอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีความเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญและความใส่ใจกับการพัฒนาและออกแบบหลักสูตรอย่างจริงจังและต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำและพัฒนาหลักสูตรที่มุ่งเน้นและให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์และครบถ้วนทุกด้าน ทั้งในทางด้านร่างกาย ทางด้านจิตใจ ทางด้านสติปัญญา ประกอบไปด้วยความรู้ที่คู่ควรกับคุณธรรม สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข จัดโครงสร้างรายวิชาให้ครบถ้วนและสอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลาง มีการปรับปรุงและดัดแปลงหลักสูตรให้มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทของชุมชนและท้องถิ่น คำนึงถึงความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน รวมทั้งมีการบูรณาการและเชื่อมโยงความรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับธัญดา ยงยศยิ่ง (2560, 93) ที่ได้ค้นพบว่าการพัฒนาหลักสูตรมีความจำเป็นต้องมีการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนและมีการปรับให้เข้ากับบริบทของท้องถิ่น นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Wilson (2020, 78-84) ที่ได้ค้นพบว่าการพัฒนาหลักสูตรมีความจำเป็นต้องมีความยืดหยุ่น มีการกำหนดวิสัยทัศน์ร่วมกันกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย และมีการนำข้อมูลป้อนกลับมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนมีความสอดคล้อง

กับ Martinez-Gonzalez & Rodriguez-Castro (2021, 146-154) ที่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการคำนึงถึงบริบททางวัฒนธรรมและความหลากหลายของผู้เรียนแต่ละบุคคล

ด้านการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยสูงสุด แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญอย่างมากและต่อเนื่องเนื่องจากเป็นแกนหลักที่สำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตรงไปตรงมาต่อคุณภาพของผู้เรียน สถานศึกษามีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูออกแบบและจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ยึดหลักการให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ใช้วิธีการสอนที่มีความหลากหลายเพื่อตอบสนองความแตกต่างและความหลากหลายของผู้เรียน มีการจัดบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ นำเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน รวมทั้งมีระบบนิเทศและติดตามแบบกัลยาณมิตรที่ให้คำแนะนำอย่างสร้างสรรค์

การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับจิรินันท์ ปุยภิรมย์ (2565, 82) ที่ได้ค้นพบว่าผู้บริหารมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีการกำกับและติดตามอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับวรรณา เถลิวงศ์ (2566, 88) ที่ได้ค้นพบว่าผู้บริหารมีการส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนแบบผสมผสานและมีการพัฒนาสื่อดิจิทัลในยุคของสถานการณ์ปกติใหม่ ตลอดจนมีความสอดคล้องกับ Kim & Johnson (2021, 512-531) ที่ได้ค้นพบว่าการสนับสนุนครูผ่านรูปแบบของชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพการนำหลักสูตรไปปฏิบัติใช้จริง และมีความสอดคล้องกับ Smith & Anderson (2023, 78-85) ที่ได้เน้นย้ำถึงการส่งเสริม Blended Learning และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยต่ำสุดแม้ว่าจะยังคงอยู่ในระดับมาก โดยค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่ามีความแตกต่างและความหลากหลายระหว่างสถานศึกษาแต่ละแห่ง สาเหตุและเหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากการดำเนินงานวิจัยมีความจำเป็นต้องอาศัยความรู้เฉพาะทางอย่างลึกซึ้งและเชี่ยวชาญ ต้องใช้เวลาและทรัพยากรจำนวนมากพอสมควร ประกอบกับครูมีภาระงานสอนและงานอื่นๆ จำนวนมากอยู่แล้ว ทำให้การจัดสรรและแบ่งเวลาสำหรับงานวิจัยเป็นไปได้ยาก การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับนารี ปรารถนาม (2566, 42) ที่ได้ค้นพบว่ามีติของการวิจัยมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แสดงให้เห็นและสะท้อนถึงปัญหาสากลของการบริหารจัดการงานวิชาการ นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับประวีณา ราชแสง (2565, 63) ที่ได้ค้นพบว่าการดำเนินงานวิจัยในสถานศึกษาขนาดเล็กมีความท้าทายสูงเนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ ตลอดจนมีความสอดคล้องกับไชยา หานุกาพ (2566, 181-183) ที่ได้ค้นพบว่าการวิจัยยังมีความจำเป็นต้องการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีความสอดคล้องกับ Nakabugo & Siebörger (2022, 56-64) ที่ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นในการส่งเสริมและสนับสนุนวัฒนธรรมการวิจัยและการสนับสนุนให้ครูดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบ

ด้านการส่งเสริมและจัดหาแหล่งเรียนรู้ ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญและความใส่ใจอย่างจริงจัง โดยสถานศึกษามีการจัดตั้งและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ภายในที่มีความหลากหลาย อาทิเช่น ห้องสมุดและศูนย์การเรียนรู้

ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยี ห้องปฏิบัติการวิทยาศาสตร์ มุมการเรียนรู้ต่างๆ แพลตฟอร์มและสวนพฤกษศาสตร์ นอกจากนี้ยังมีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนท้องถิ่นในการใช้ประโยชน์จากแหล่งเรียนรู้ภายนอกสถานศึกษา การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับรัตนารักษ์ บำรุงวงศ์ (2560, 125) ที่ได้ค้นพบว่าการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Chen, Wong, & Liu (2019, 215-223) ที่ได้ค้นพบว่าผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพสูงจะให้ความสำคัญกับการพัฒนาห้องสมุด ห้องปฏิบัติการต่างๆ แหล่งเรียนรู้ดิจิทัล และการสร้างและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ตลอดจนมีความสอดคล้องกับ Smith & Anderson (2023, 78-85) ที่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ดิจิทัลและแหล่งเรียนรู้ออนไลน์ในยุคปัจจุบัน

ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน ผลการวิจัยพบและค้นพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก สะท้อนให้เห็นอย่างชัดเจนว่าสถานศึกษาให้ความสำคัญอย่างเป็นระบบและมีความต่อเนื่อง โดยสถานศึกษามีการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษาอย่างชัดเจน มีการกำหนดมาตรฐานให้มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีระบบกำกับและติดตามประเมินผลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง และจัดให้มีการประเมินคุณภาพภายในโดยรวบรวมข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ที่มีความเชื่อถือได้ การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับอัญชลี แก้วประดิษฐ์ (2565, 75) ที่ได้ค้นพบว่าระบบประกันคุณภาพภายในมีความจำเป็นต้องมีการกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนและมีการมีส่วนร่วมจากทุกฝ่าย นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Roberts & Williams (2020, 189-196) ที่ได้ค้นพบว่าการพัฒนาระบบประกันคุณภาพมีความจำเป็นต้องมีมาตรฐานที่เป็นสากล มีการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย และมีการใช้ข้อมูลในการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่องตลอดจนมีความสอดคล้องกับ Johnson & Thompson (2021, 124-130) ที่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการประเมินและการใช้ข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจเชิงนโยบาย

การอภิปรายผลการเปรียบเทียบตามช่วงเวลาประสบการณ์การทำงาน

จากการดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบพบว่า ครูที่มีช่วงระยะเวลาของประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า 10 ปี มีการรับรู้ต่อสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่สูงกว่าครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป สาเหตุและเหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากครูรุ่นใหม่มีแนวคิดและวิธีการปฏิบัติงานที่ทันสมัยและมีความสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาในปัจจุบัน มีความกระตือรือร้นและความตั้งใจในการทำงาน มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนา และมีความคุ้นเคยและชำนาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อดิจิทัล

อย่างไรก็ตาม สำหรับด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ครูที่มีประสบการณ์การทำงานตั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป กลับมีการรับรู้ที่สูงกว่า ซึ่งอาจเนื่องมาจากมีประสบการณ์สะสมและความเชี่ยวชาญในการดำเนินงานวิจัยมากกว่า การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับวรรณ เฉลิมวงศ์ (2566, 88) ที่ได้ค้นพบว่าครูรุ่นใหม่มีความคุ้นเคยและสามารถปรับตัวเข้ากับการจัดการเรียนการสอนแบบ

ผสมผสานและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ดีกว่า นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับ Garcia & Smith (2022, 78-96) ที่ได้ค้นพบว่าการเปลี่ยนผ่านสู่ยุคดิจิทัลมีความจำเป็นต้องอาศัยการพัฒนาทักษะดิจิทัลของบุคลากร ซึ่งครูรุ่นใหม่มีทักษะเหล่านี้ในตัวแล้ว และมีความสอดคล้องกับ Smith & Anderson (2023, 78-85) ที่ได้ค้นพบว่าครูรุ่นใหม่มีความพร้อมและทัศนคติเชิงบวกต่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนามากกว่า

การอภิปรายผลการเปรียบเทียบตามขนาดสถานศึกษา

จากการดำเนินการวิเคราะห์และตรวจสอบพบว่า ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมีการรับรู้ต่อสภาพการบริหารจัดการงานวิชาการที่สูงกว่าครูในสถานศึกษาขนาดกลางและขนาดใหญ่

สาเหตุและเหตุผลที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากสถานศึกษาขนาดเล็กมีจำนวนครูและนักเรียนไม่มากนัก ทำให้การบริหารจัดการงานวิชาการสามารถดำเนินการได้อย่างทั่วถึงและครอบคลุมและมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสามารถกำกับและติดตามได้อย่างใกล้ชิดและต่อเนื่อง สามารถให้คำปรึกษาและแนะนำและช่วยเหลือสนับสนุนครูได้อย่างทันที่ ทั้งนี้ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมักต้องรับผิดชอบงานหลากหลายมิติ ทำให้มีโอกาสได้พัฒนาตนเองและเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ มากกว่า

อย่างไรก็ตาม สำหรับด้านการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ครูในสถานศึกษาขนาดเล็กมีการรับรู้ที่ต่ำกว่า ซึ่งอาจเนื่องมาจากมีข้อจำกัดด้านจำนวนบุคลากร ทรัพยากรงบประมาณ และความรู้ความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านการวิจัย การค้นพบนี้มีความสอดคล้องกับนารี ปราณาม (2566, 42) ที่ได้ค้นพบว่าผู้บริหารที่ปฏิบัติงานและทำงานในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกันมีการบริหารจัดการงานวิชาการที่ต่างกัน นอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับศิวพร ละหาเพชร (2562, 103-105) ที่ได้ค้นพบว่าสถานศึกษาขนาดเล็กมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่าง ทำให้การบริหารจัดการงานวิชาการมีความยืดหยุ่น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยในครั้งนี้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างต่อเนื่อง

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรให้การสนับสนุนโรงเรียนขนาดเล็กด้านการวิจัยโดยจัดสรรงบประมาณเฉพาะ สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรพัฒนาระบบการนิเทศภายในแบบกัลยาณมิตรอย่างมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง และสร้างแรงจูงใจให้ครูพัฒนาตนเองและคุณภาพการสอนอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรส่งเสริมให้ครูทำวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง

2.2 ควรพัฒนาแหล่งเรียนรู้ออนไลน์และเทคโนโลยีให้ทันสมัย

2.3 ส่งเสริมการสนับสนุนการนิเทศภายในอย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1. (2567). ข้อมูลสารสนเทศบุคลากร. ร้อยเอ็ด: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1.
- กัลยา สุริย์. (2565). ศึกษาสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาแพร่. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก.
- จิรนนท์ ปุຍิกรมย์. (2565). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- ไชยา หานุภาพ. (2566). การบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ธัญดา ยงยศยิ่ง. (2560). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- นารี ปราถนาม. (2566). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ประวีณา ราชแสง. (2565). การบริหารงานวิชาการในโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยภูมิ เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- รัตนภรณ์ บำรุงวงศ์. (2560). การมีส่วนร่วมในการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาที่ 13 และ 14 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนอร์ท-กรุงเทพ.
- วรรณภา เกลิมวงศ์. (2566). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในยุควิถีใหม่ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

- ตีพร ละเอียด. (2562). **ประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขนาดเล็กตามความคิดเห็นของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1. (2566). **รายงานการสังเคราะห์ผลการประเมินตนเองของสถานศึกษา (SAR) ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีการศึกษา 2566.** ร้อยเอ็ด: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ดเขต 1.
- อัญชลี แก้วประดิษฐ์. (2565). **การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 4.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.
- Chen, L., Wong, K. L., & Liu, M. (2019). **Learning Resources Development and Management in Asian Schools: Practices and Challenges.** *International Journal of Educational Management*, 33(2), 215-223.
- Garcia, R., & Smith, J. (2022). **Digital Transformation in Educational Administration: Challenges and Opportunities.** *Journal of Educational Technology and Management*, 15(3), 78-96.
- Johnson, R., & Thompson, K. (2021). **Academic Leadership and Quality Assurance in K-12 Schools.** *Journal of Educational Administration*, 59(3), 124-130.
- Kim, S., & Johnson, P. (2021). **Curriculum Implementation and Teacher Support: A Mixed-Methods Study of School Improvement.** *Asia Pacific Journal of Education*, 41(4), 512-531.
- Martinez-Gonzalez, A., & Rodriguez-Castro, M. (2021). **Curriculum Development and Implementation in Latino Schools: Leadership Practices for Academic Success.** *Educational Administration Quarterly*, 57(1), 146-154.
- Nakabugo, M. G., & Siebörger, R. (2022). **Research-Led School Improvement: A Comparative Study of High-Performing Schools in Africa.** *International Journal of Educational Development*, 89, 56-64.
- Roberts, D., & Williams, C. (2020). **Quality Assurance Systems in International Schools: Practices and Effectiveness.** *Journal of Research in International Education*, 19(3), 189-196.
- Smith, J., & Anderson, P. (2023). **Academic Leadership in Post-Pandemic Schools: Challenges and Opportunities.** *Educational Management Administration & Leadership*, 51(2), 78-85.
- Wilson, T. (2020). **Curriculum Development and Instructional Leadership in Digital Age Schools.** *Educational Technology Research and Development*, 68(1), 78-84.